

[Indenrigsministeren]

På det kommunale felt har der traditionelt været en noget anderledes ordning med hensyn til fastsættelse af grundskyldpromillen. I mange år efter kommunalreformen var det overladt til den enkelte kommune selv at fastsætte promillen uden nogen lovmæssige begrænsninger hverken i op- eller nedadgående retning. I 1986 vedtog Folketinget så, at der med virkning fra 1987 skulle gælde en nedre grænse for den kommunale grundskyldpromille på 6 og en øvre på 24, og det er de grænser, der stadig gælder.

Nu foreslår Venstre og De Konservative, at bundgrænsen på 6 promille ophæves, mens overgrænsen på 24 bevares. Det vil altså sige, at den enkelte kommunalbestyrelse ligesom i amterne skulle kunne vedtage – altså hvis man følger den forrige regerings tankegang – at der slet ikke skal opkræves grundskyld af ejendomme i en kommune.

Her må jeg ligesom på det amtskommunale område sige, at regeringen rent skattepolitisk finder det rimeligt, at de kommunale udgifter i et vist omfang dækkes ind over ejendomsskatterne. Jeg vurderer også, at man med de nuværende grænser, der blev indført i 1986, den nedre på 6 promille og den øvre på 24 promille, har fundet et passende leje. Regeringen må altså også på det punkt afvise forslaget fra Venstre og De Konservative.

Det tredje punkt i oppositionens forslag er tanken om at ophæve grundskylden for erhvervsjendomme. Der er i bemærkningerne argumenteret med hensynet til konkurrenceevne og øget beskæftigelse. Det er i udpræget grad noget, som vi også er optaget af i regeringen, og her arbejder vi som bekendt på gennem en mere progressiv erhvervs politik at få skabt flere arbejdspladser og få beskæftigelsen til at gå i den rigtige retning. Vi mener imidlertid, at det er gennem egentlige erhvervs politiske og beskæftigelsesmæssige initiativer og ikke ved at give erhvervslivet en særstilling med hensyn til betaling af ejendomsskatter, at disse vigtige mål skal nås.

Regeringen kan derfor heller ikke støtte forslaget fra Venstre og De Konservative på dette punkt, og jeg skal – ikke særlig overraskende – anbefale regeringens forslag til vedtagelse og anbefale, at man ikke støtter oppositionens forslag. Men jeg håber, at vi får et godt udvalgsarbejde om det alligevel.

Else Marie Mortensen (S):

Det er korrekt, som indenrigsministeren sagde, at der er en vis logik i at behandle disse to lovforslag sammen. De handler jo begge to på sæt og vis om den amtskommunale grundskyldpromille.

Når det er sagt, tror jeg heller ikke, det er muligt indholdsmæssigt at finde ret mange flere fællestræk i lovforslagene. I den nuværende lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme er der fastsat en grundskyldpromille på 10 for amtskommunernes vedkommende. Den er, som indenrigsministeren også sagde, fastsat til og med 1993. Vi skal altså nu til at beslutte, om vi ønsker, at denne promille skal fortsætte på dette niveau for amtskommunernes vedkommende.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at det er rimeligt, at kommunerne finansierer en del af de kommunale udgifter via grundskyldpromillen. Det synspunkt har vi ikke mindst, fordi vi ved fra undersøgelser, at grundskyldpromillen rent faktisk er en særdeles retfærdig beskatningsform, og fordi vi ved, at det er en af de mest progressive beskatningsformer, der kendes.

På den baggrund støtter vi naturligvis indenrigsministerens forslag om at ændre loven, så man erstatter den tidsbegrænsede fastsættelse med en grundskyldpromille på 10, der skal være gældende, indtil Folketinget beslutter sig for at ændre den. I konsekvens heraf finder vi det lige så logisk og rimeligt at ændre loven om udskrivning af skat til amtskommunerne, så den bliver i overensstemmelse med lovgivningen om beskatning til kommunerne af fast ejendom.

Lovforslag nr. L 211, der er fremsat af Venstre og De Konservative, kan vi logisk nok ikke tiltræde eller støtte. Dels ville det være fuldstændig ulogisk i forhold til indenrigsministerens forslag, som vi netop har meddelt vores støtte til, dels har vi faktisk to gange i efteråret 1992 afvist lignende forslag. Jeg skal gerne gentage en del af den argumentation, vi brugte i efteråret 1992.

Forslaget går ud på at give mulighed for at fastsætte såvel den primærkommunale som den amtskommunale grundskyldpromille lave, faktisk helt ned til 0 promille. Det er fortsat vores opfattelse, at en nedsættelse af skatterne uvægerligt vil resultere i højere priser på ejen-